

XII

af Nordisk Råd. Inge var socialdemokratiets organisatoriske næstformand i årene 1980–83.

Både i folketinget og i den bredere samfundsdebat deltog hun med iver og temperament, navnlig i spørgsmål af social og arbejdspolitisk karakter. Ud fra sit dybe engagement, sine personlige erfaringer og de store erfaringer med sociale problemer, hun fik gennem sit arbejde, talte hun varmt de svagestes sag. Hun var præget af en enestående forståelse, varme og medmenneskelighed. Dette medførte som en naturlig følge en sand og dyb indignation, når samfundet gjorde indgreb i de svageste medborgeres vilkår og retsstilling. Hun kunne stærkt og skarpt fremføre sine synspunkter i sager, som hun fandt det værd at kæmpe for.

Også andre sider af samfundslivet havde hendes store interesse. Som den levende og musiske personlighed, hun var, var hun stærkt optaget af teater, musik og anden kunst, og ikke mindst formidlingen af disse værdier til den brede befolkning lå hende stærkt på sinde.

Inge Fischer Møllers politiske placering understregedes, da hun i 1980 valgtes til socialdemokratiets organisatoriske næstformand – et hverv, hun med stor glæde påtog sig, men som hun måtte nedlægge i 1983, da hun på grund af sygdom blev tvunget til at begrænse sin aktivitet.

Inge var vellidt af alle, som hun kom i berøring med. Hendes åbenhed, venlighed og varme gav genklang hos omgivelserne, og hendes lyse smil spredte glæde overalt.

Selv de senere års sygdom og ulykke kunne tilsyneladende ikke kue hende. Trods de store vanskeligheder, hun kæmpede med, viste hun sig stadig udadtil som det levende, varme og positive menneske, vi altid havde kendt, og ikke mindst derfor måtte budskabet om hendes død ryste os alle.